

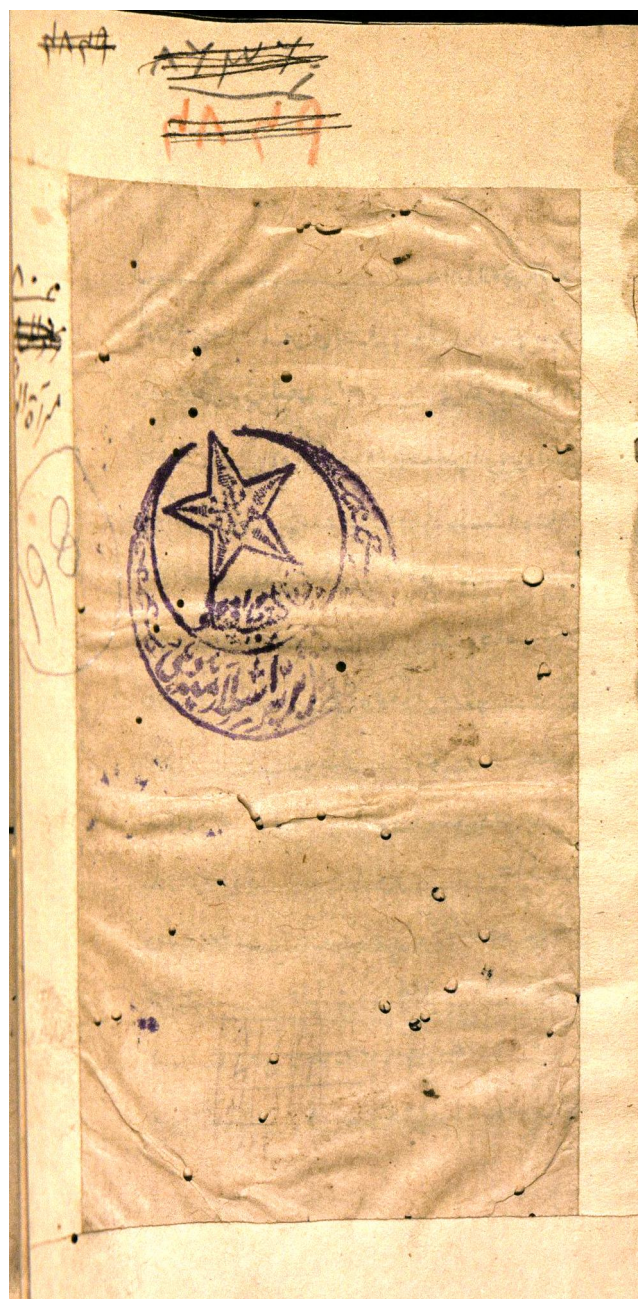
297-42
R54R

FUMIGATED

FUMIGATED

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيد المرسلين
والله واجيباه ومن تبعهم اجمعين اي عمر يا ايده است
که حقیقت نفس الامر که در وجود من الوجوه است
نبود که است که وجود یکی است جز او موجود نیست آن وجود را
مختلف بحسب ظهورات متنوعه حاصل شده است مرتبه اول
لا تعین است که ذات تحت عبارت از است وهاهوت نشان
است ابتدا و انتها ندارد کما و کیف اگر چه که کیف انجا که
ندارد **بای** از ذات تو مطلق نشان نتوان ده انجا که تو بود
نشانها هیچ مرتبه علم خود بذات خود کنجایش ندارد
چگونه علم بغیر که مظهر است باشد اول تنزل علمی که شدن
بود که خود را است که منم وجود صرف و قابل محض چه قابلیت
تجدد اجمع نسب و اعتبارات وجه قابلیت انصاف بهم صفا
بحسب استعداده اول نام خود را احد نهاد و بحسب استعداد ثانی
نام خود را احد قرار داد چه احد متعلق است بیکانگی ذات و احد

خادم قمر صورت

ببینا کی صفات و ذات قطع نظر از صفات منزّه است از جمیع نسب
و اعتبارات حسنی عن التشرها یضه و معنی ملاحظه صفات و جمیع
اعتبارات شامل و جامد است و این مجموع را وحدت و حقیقت
محمدی گویند زیرا که این علی خاص بآن سرور است بحسب عروج و
هبشه فیضان فیض ذات الهی بر مظهر محمدی علیه السلام بواسطه این
جمله است بحسب نزول و حق بجانب بحسب این علم هر چه معلوم کردیم
پیغمبر صلی الله علیه و سلم بحسب الحقیقه سرور و محار و مثالا و شهادت
ظهور دارد و این مرتبه چون شامل ذات الهی احدی است لاهوت نیز
گویند که مبالغه لاه است بمعنی الله و غیره و موم علی تفصیل اعتبار ثانی این
مرتبه است که واحدیت گویند یعنی ذات با نام اعتبار که واحد بود جمیع
صفات و اعتبارات و نسبت خود را که بوجه شیون الهی و اعتبارات کبار
بجمله در وحدت بود در خود تفصیل مشاهده نمود و این مشاهده کردن
چون بدات و احکام نسبت دارد در اصطلاح صوفیه موسوم باسم واحد است
نشد و اینجا حق بیدار و تعالی خود را فاعل و قبال بحسب اسماء الهیه و از
کیانیه مآظمه و سیطره الی الابد الابد مفصلا معانیه فرمود نام خود